

Sag anlagt den 25. januar 2010 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-21/10)

(2010/C 100/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og Rechtsanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K(2009) 9049 af 13. november 2009, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 16. november 2009, vedrørende nedsættelse af støtten, som blev tildelt ved Kommissionens beslutning K(97) 1123 af 7. maj 1997 og K(1999) 4928 af 28. december 1999, fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til enhedsprogrammeringsdokumentet (EPPD) for Saarland, der henhører under mål nr. 2 og er beliggende i Forbundsrepublikken Tyskland (1997/1999), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat det finansielle bidrag fra EFRU tildelt til enhedsprogrammeringsdokumentet (1997/1999) i Saarland, der henhører under mål nr. 2 og er beliggende i Forbundsrepublikken Tyskland.

Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende til støtte for sit søgsmål.

For det første har sagsøgeren anført, at der ikke er noget retsgrundlag for den fastsatte beregning og ekstrapolering af finansielle korrektioner for perioden 1994-1999, som enhedsprogrammeringsdokumentet henhører under.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88⁽¹⁾, da der ikke forelå den nødvendige forudsætning for nedsættelse. Sagsøgeren har hertil nærmere bestemt anført, at Kommissionen har tilsidesat begrebet »uregelmæssighed«. Hertil kommer, at Kommissionen ganske vist har påpeget systematiske fejl, men uden at have fastslået, at de nationale myndigheder, der varetager administrationen af strukturfondene, skulle have tilsidesat deres forpligtelser i henhold til artikel 23 i forordning nr. 4253/88. Kommissionens påpegning af, at der er begået systematiske fejl i forbindelse med administrationen og kontrollen af fondene, bygger ifølge sagsøgeren på urigtige

konstateringer vedrørende de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren har også anført, at væsentlige dele af sagens faktiske omstændigheder ikke er korrekt fastlagt, og at Kommissionen har tillagt dem en ukorrekt betydning.

For det tredje har sagsøgeren subsidiært anført, at de førnævnte nedsættelser i den anfægtede beslutning er uforholdsmæssige. I denne forbindelse anføres, at Kommissionen ikke har udøvet sin skønsbeføjelse i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88. Den anvendte fastsatte beregning er mere vidtgående, end det tab, der potentielt måtte være påført fællesskabsbudgettet, tilsiger. Sagsøgeren er også af den opfattelse, at den førnævnte ekstrapolering af fejl er uforholdsmæssig, da konkrete fejl ikke kan overføres på en uensartet helhed.

For det fjerde har sagsøgeren påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter. Kommissionen har ikke begrundet den anfægtede beslutning i tilstrækkeligt omfang og har ikke fulgt den rette fremgangsmåde ved støtteperiodens afslutning. Sagsøgeren har anført, at det af den anfægtede beslutning hverken fremgår, hvordan eller hvorfor Kommissionen har fastsat beløbsstørrelsen ved den anvendte fastsatte beregning. Hertil kommer, at Kommissionen har ændret, hvad der var konstateret af den stedlige, kompetente kontrollør uden at foretage en ny kontrol, og Kommissionen har ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang taget hensyn til de tyske myndigheders vurdering.

Endelig har sagsøgeren for det femte anført, at sagsøgte har tilsidesat princippet om partnerskab, idet Kommissionen efter at have bekræftet funktionsdygtigheden af administrationen og kontrollen har begrundet den anfægtede beslutning i systematiske fejl og mangler ved denne ordning.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2010 — Esprit International mod KHIM — Marc O'Polo International (gengivelse af bogstavet »e« påført en bukselomme)

(Sag T-22/10)

(2010/C 100/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Esprit International LP (New York, De Forenede Stater) (Rechtsanwalt M. Treis)